

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยและตำราที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการสร้างแบบเรียนการเขียนภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศโดยตรงยังมีน้อยมาก มีแต่งานวิจัยและตำราที่เกี่ยวข้องกันเพียงบางส่วน หรือเกี่ยวข้องกันโดยทางอ้อมเท่านั้น ซึ่งมีทั้งตำราภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ คงจะแยกกล่าวเป็นงานวิจัยในประเทศและต่างประเทศดังต่อไปนี้

งานวิจัยและตำราในประเทศ

การเขียนเป็นการสื่อความหมายที่มีวิธีการสลับซับซ้อนมากกว่าการพูด และเป็นทักษะสำคัญทักษะหนึ่งในการสอนภาษาไทยแก่ชาวต่างประเทศ เมื่อรู้จักเขียนแล้วจะทำให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาไทยได้ถูกต้องและอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ม.ล. บุญเหลือ เทพยสุวรรณ์¹ กล่าวถึง "การสื่อสาร" ว่า ในการสื่อสารอาศัยความเคยชินตรงกันของผู้รับสารและผู้ส่งสาร เป็นมูลฐาน ดังนั้นเมื่อมีการใช้ถ้อยคำจำนวนที่มีความหมายในวัฒนธรรมหนึ่ง ในสังคมหนึ่งที่มีไคมีวัฒนธรรมเหมือนกัน การสื่อสารย่อมบกพร่องมาก และกล่าวถึง "ความบกพร่องและอุปสรรคในการสื่อสาร" ว่า ภาษาบางภาษามีกฎเกณฑ์ในการใช้น้อย ทำให้เกิดความกำกวมง่าย เช่น ภาษาไทยไม่มีรูปกริยาบอกกาลและรูปนามบอกเอกพจน์และพหูพจน์ ถ้าผู้ใช้ภาษาไม่รู้ลักษณะของภาษา ก็อาจใช้อย่างหละหลวม ทำให้ความเข้าใจสารไม่แน่นอน ตัวอย่าง มีผู้ถามว่า "โรงเรียนนี้เปิดเมื่อไหร่" ผู้ตอบอาจตอบว่า "เปิดเมื่อ พ.ศ. 81" หรืออาจตอบว่า "วันจันทร์หน้า" ก็ได้ คำ "เปิดเมื่อไหร่" มีความหมายถึงอนาคตก็ได้หรืออดีตก็ได้

¹บุญเหลือ เทพยสุวรรณ์, ม.ล., ภาษาไทย-วิชาที่ถูกลืม, (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2518), หน้า 55-57.

ในปี ค.ศ. 1956 พระยาอนุมาราชชน² ได้เขียน "Thai Language" และ "Thai Nature and Development of the Thai Language" ในเรื่องแรก ใ้กล่าวถึงประวัติของภาษาไทย ลักษณะของตัวเขียนในสมัยต่าง ๆ และการนำเอาไวยากรณ์ ภาษาบาลี-สันสกฤตมาใช้อย่างมาไว้ในภาษาไทย ส่วนอีกเรื่องหนึ่ง ใ้กล่าวถึงลักษณะและ วิจารณ์การของตัวอักษร ลักษณะนาม ประโยคและการเขียนภาษาไทยในแบบ General System of Phonetic Transcription of Thai Characters into Roman

ในปี ค.ศ. 1961 Chalao Chaiyaratana (เฉลา ไชยรัตนะ)³ ได้วิจัย เรื่อง "A Comparative Study of English and Thai Syntax" โดยเปรียบเทียบ วากยสัมพันธ์ของภาษาไทยกับของภาษาอังกฤษ วิเคราะห์ถึงแบบสร้างของประโยค ความ แตกต่างและความเหมือนของแบบสร้างในภาษาทั้งสองตลอดจนโครงสร้างแบบหน่วยคำและหน่วย เสียงในภาษาไทย

ในปี พ.ศ. 2506 หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู⁴ ได้เขียนหนังสือ "วิธีพิเศษ ในการสอนภาษาไทย" ซึ่งหมายถึงวิธีสอนภาษาไทยให้แก่ผู้พูดภาษาแม่ โดยให้ใช้เฉพาะ วิทยาลัยครูยะลา ในหนังสือเล่มนี้กล่าวถึงธรรมชาติของภาษา การเรียนภาษาที่สอง ลักษณะของ ภาษาไทย การทดสอบการเรียนภาษา และหลักเกณฑ์และกลวิธีในการส่งเสริมการใช้ภาษาไทย ในชุมชนแม่ลาย นอกจากนี้แล้ว หนังสือเล่มนี้ยังใ้กล่าวถึงเรื่องน่ารู้อย่างประการเกี่ยวกับศาสนา อิสลาม ประวัติพระนาบีมหัหมัด และประเพณีอิสลามที่นารู้นในภาคผนวกด้วย

² Anuman Rajadhon, Phya., The National Culture Institute, (Bangkok, 1956).

³ Chalao Chaiyaratana, A Comparative Study of English and Thai Syntax, (Indiana University; 1961).

⁴ หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู, วิธีพิเศษในการสอนภาษาไทย (ศูนย์ พัฒนาการศึกษา ภาคศึกษา 2 จังหวัดยะลา, 2506).

ต่อมาในปี พ.ศ. 2507 กระทรวงศึกษาธิการ⁵ ได้แต่งหนังสือ "แบบเรียนภาษาไทยสำหรับผู้คนมลายู" เพื่อช่วยในการสอนภาษาไทยแก่ผู้พูดภาษามลายูในจังหวัดชายแดนภาคใต้ หนังสือเล่มนี้ประกอบด้วยบทเรียนทั้งหมด 36 บท และกล่าวถึงกึ่งแต่คำถึงประโยคโดยเน้นการฝึกออกเสียงเป็นพิเศษ และได้ดำเนินการเรียนการสอนด้วยแบบฝึกหัดล้วนโดยมีภาพประกอบในบางบท นอกจากนี้แล้วยังกล่าวถึงไวยากรณ์ด้วย

เมื่อ พ.ศ. 2513 ดวงตา เอี่ยมโชติ⁶ ได้วิจัยเรื่อง "คำอาร์ติเคิลในภาษาอังกฤษ กับคำหรือข้อความที่มีความหมายตรงกันในภาษาไทย" เพื่อวิเคราะห์คำอาร์ติเคิลในภาษาอังกฤษ กับคำหรือข้อความที่มีความหมายตรงกันในภาษาไทย อันแสดงให้เห็นถึงความแตกต่างทางโครงสร้างของนามวลีในภาษาอังกฤษและในภาษาไทย

ในปี พ.ศ. 2517 ดร.อุคม วจิตรมลิขิตต์⁷ ได้เขียนบทความชื่อว่า "Dependency of Underlying Structure and Final Particles in Thai" เพื่ออธิบายเรื่องความสัมพันธ์ของการใช้คำสรรพนามในภาษาไทย และคำลงท้ายที่เหมาะสมกับคำสรรพนาม ซึ่งเป็นเรื่องที่เป็นปัญหาสำคัญสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ

⁵ กระทรวงศึกษาธิการ, แบบเรียนภาษาไทยสำหรับผู้คนมลายู (โครงการพัฒนาภาคใต้, 2507).

⁶ ดวงตา เอี่ยมโชติ, "คำอาร์ติเคิลในภาษาอังกฤษกับคำหรือข้อความที่มีความหมายตรงกันในภาษาไทย" วิทยานิพนธ์ อักษรศาสตรมหาบัณฑิต (บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2514).

⁷ อุคม วจิตรมลิขิตต์, ดร. Dependency of Underlying Structure and Final Particles in Thai (มหาวิทยาลัยรามคำแหง พระนคร, 2517), เอกสารอัดสำเนา, 10 หน้า.

ต่อมาในปี พ.ศ. 2518 อัมพร พงษา⁸ ได้วิเคราะห์ "แบบเรียนภาษาไทย สำหรับผู้เริ่มเรียนชาวต่างประเทศ" สรุปได้ว่า การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความเหมาะสมในการสอน เสียง กัท และเนื้อหาทางวัฒนธรรมของแบบเรียนชุด A.U.A. Language Center Thai Course โดยมีวิธีดำเนินการวิจัย คือ ศึกษาระบบหน่วยเสียงภาษาไทยตามแนวทางภาษาศาสตร์ รวบรวมเสียงและศัพท์ที่ปรากฏในแบบเรียน ศึกษาเนื้อหาทางวัฒนธรรมในแบบเรียน และวิเคราะห์ข้อมูลโดยอาศัยวิธีสอนตามแนวภาษาศาสตร์ แบบโครงสร้าง (Structural Grammar) ผลของวิจัยสรุปได้ว่าบทเรียนมีการเรียงลำดับเป็นศัพท์ ไวยากรณ์ และเสียงตามลำดับ มีการฝึกเสียงที่เป็นปัญหาสำหรับชาวต่างประเทศ มีฝึกออกเสียงสระ และระดับเสียงสูงต่ำมากเพียงพอที่จะทำให้ผู้เรียนสื่อสารได้ แบบเรียนมีการสอนศัพท์เกี่ยวกับชีวิตประจำวันและสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะ เป็นประโยชน์แก่ผู้เรียนภาษาไทย แบบเรียนสอนแบบสร้างสำหรับสอนพูดมากกว่าการเขียน แต่เนื้อหาทางวัฒนธรรมไทยมีอยู่ในบทเรียนนี้น้อยมาก จนไม่สามารถแสดงให้เห็นลักษณะวัฒนธรรมไทยได้

ในหนังสือหลักภาษาไทยซึ่งพิมพ์เป็นครั้งที่ 3 เมื่อ พ.ศ. 2499 พระยาอุปกิตศิลปสาร⁹ กล่าวถึงเรื่อง "การแต่งเรื่อง" ในหนังสือหลักภาษาไทยว่าการแต่งเรื่องคือการเอาความรู้ ความคิดเห็น หรือความจำเรื่องราวต่าง ๆ มาปรับปรุงเรียบเรียงขึ้นเป็นเรื่องราวของตน โดยใช้ความรู้ทั่ว ๆ ไปยังมีมากยิ่งก็ และทั้งจะต้องใช้ศิลป์ในเชิงเรียบเรียงนั้นเป็นเครื่อง มืออันสำคัญ ควบ ซึ่งนับว่าเป็นบทเรียนสำคัญของการเรียนภาษาชั้นสูงสุด ซึ่งจะต้องเรียนอีกแผนกหนึ่งต่างหาก แต่ถึงกระนั้นก็ต้องถือเอาหลักภาษาไทย เช่น ไวยากรณ์นี้เป็นบรรทัดฐานอันสำคัญ อยู่ควบเหมือนกัน

⁸ อัมพร พงษา, "การวิเคราะห์แบบเรียนภาษาไทยสำหรับผู้เริ่มเรียนชาวต่างประเทศ" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518).

⁹ พระยาอุปกิตศิลปสาร, หลักภาษาไทย, (พระนคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2499), หน้า 174-186.

สำหรับหลักสำคัญในการ เรียบเรียงภาษา คือ

1. การแปลสำนวน หมายความว่าเอาสำนวนอย่างหนึ่งมาปรับปรุงให้เป็นสำนวน
อย่างอื่น
2. การแปล ข้อนี้มักจะหมายถึงการแปลค่างภาษา แต่แปลภาษาเดียวกันก็มีบ้าง
เช่น การแปลศัพท์
3. การแปลภาษาต่างประเทศ
4. การจำกัดความ และอธิบายความ จำกัดความหมายถึงการอธิบายศัพท์หรือ
ข้อความให้อยู่ในความหมายที่ต้องการ มักใช้ในตำราต่าง ๆ มีกฎหมายเป็นต้น ส่วนอธิบายความ
นั้น หมายถึงการอธิบายความหมายของศัพท์หรือข้อความออกไปจนสิ้นเชิง ซึ่งมักจะใช้ในการ
เรียงความหรือตอบคำถาม

ในปี พ.ศ. 2514 รุประณี นาคทรพ¹⁰ กล่าวถึง "ความมุ่งหมายที่สำคัญที่สุด
ของภาษา" ไว้ว่า "ความมุ่งหมายที่สำคัญที่สุดของภาษาไม่ว่าภาษาใด ก็คือความมุ่งหมายในการ
ติดต่อสื่อสารระหว่างคนที่อยู่ในสังคมเดียวกัน สังคมยิ่งขยายตัวกว้างขวางออกไปเพียงใด ก็ยิ่ง
มีความจำเป็นมากขึ้นเพียงนั้นที่ต้องอาศัยภาษาเป็นเครื่องมือสำหรับการติดต่อสื่อสารให้เป็นที่
เข้าใจตรงกัน มิฉะนั้นอาจเกิดปัญหายุ่งยากต่าง ๆ ขึ้นได้"

ในปี พ.ศ. 2514 ดร. กอ สวัสดิ์พาณิชย์¹¹ กล่าวถึงการสอนภาษาว่า การสอน
ภาษาไม่ว่าภาษาใด ๆ เป็นการสอนทักษะซึ่งควรค่าเป็นตามขั้นดังนี้

1. ปลูกฝังทักษะที่จำเป็น คือพิจารณาว่าควรสอนทักษะอะไรแก่นักเรียน เพื่อให้
เหมาะสมกับความรู้ของเด็กในแต่ละระดับ
2. ฝึกให้เกิดทักษะ โดยการเตรียมแบบฝึกหัดให้รอบคอบ ควรจะเป็นแบบฝึกหัดสั้น ๆ

¹⁰รุประณี นาคทรพ, "ความสำคัญของภาษาไทยและข้อสังเกตเกี่ยวกับลักษณะ
ของภาษาไทย," บันทึกค้นคว้าภาษาไทย, (กรุงเทพฯ : กรุงเทพมหานครการพิมพ์, 2514), หน้า 5.

¹¹กอ สวัสดิ์พาณิชย์, ดร. "แนวการสอนภาษาไทย," คู่มือภาษาไทย,
(เอกสารนิเทศการศึกษา กรมการฝึกหัดครู, 2514), หน้า 1-15.

ในปี พ.ศ. 2514 เปลื้อง ณ นคร¹³ กล่าวใน "คำบรรยายวิชาการประพันธ์และหนังสือพิมพ์" ว่า หลักสำคัญยิ่งของการเขียนหนังสือ คือความคิดที่พัฒน์ซึ่งมีอยู่สองอย่างคือ คิดที่พัฒน์ในการคิดและคิดที่พัฒน์ในการเขียน การเขียนเป็นการแสดงความคิด ความรู้สึก และความรู้ให้ผู้อื่นทราบ ผู้ที่จะเขียนหนังสือได้จะต้องเป็นผู้รู้จักคำมาก ผู้ที่เริ่มฝึกเขียนควรหมั่นอ่านวรรณกรรมของนักประพันธ์ที่ตนนิยม เพื่อสังเกตวิธีการใช้คำ แล้วนำมาเป็นตัวอย่างในการเขียนของตน เปลื้อง ณ นคร เขียนหนังสือเกี่ยวกับเรื่องความไว้อีกสามเล่ม คือ แบบเรียงความเรียงความมัธยมศึกษา และเรียงความชั้นสูง ซึ่งให้แนวทางในการเขียนเรียงความไว้ออกสมควร

ในปี พ.ศ. 2518 ศรีเฉลิม สุขประยูร¹⁴ แนะนำแนวทางในการเขียนไว้อีกก่อนที่จะเริ่มเขียน ควรใช้เวลาคิดเสียก่อนว่าจะเขียนอะไร แล้วจึงเรียบเรียงสาระความคิดออกมาเป็นถ้อยคำ โดยจัดความคิดนั้น ๆ ว่าอะไรมาก่อนหลัง แล้วเขียนเป็นแผนไว้ออกก่อน จึงลงมือเขียนอย่างสมบูรณ์ ความคิดที่จะนำมาเขียนนั้นจะได้อาจมาจากหลายทาง เช่น จากประสบการณ์ จากการอ่านหนังสือ การฟังวิทยุ และจากประสบการณ์ของผู้อื่น เมื่อได้ความคิดแล้วนำมาจัดบันทึกไว้เป็นข้อ ๆ แยกประเภทเพื่อนำมาเรียงลำดับความคิดให้เข้าที่ แล้วจึงลงมือเขียน โดยใช้เทคนิคในการเริ่มต้นที่น่าสนใจ การเรียงลำดับคำเน้นเรื่องเพื่อบรรจุความคิดให้ครบถ้วนสมบูรณ์ และการลงท้ายที่ดี

004398

ในปี พ.ศ. 2518 ประสิทธิ์ กาศย์กลอน¹⁵ ได้เขียนตำรา "การเขียนภาคปฏิบัติ" ขึ้น มีเนื้อหากล่าวถึงการใช้พจนานุกรม องค์ประกอบของการเขียนโดยแยกกล่าวเป็นระคน

¹³ เปลื้อง ณ นคร, คำบรรยายวิชาการประพันธ์และหนังสือพิมพ์ (พระนคร : ไทยวัฒนาพานิช, 2514), หน้า 1-13.

¹⁴ ศรีเฉลิม สุขประยูร, ห้องเรียนเขียนเรื่อง (กรุงเทพฯ : บรรณกิจ, 2518) หน้า 1-25.

¹⁵ ประสิทธิ์ กาศย์กลอน, การเขียนภาคปฏิบัติ, (กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2518).

ภาษา คำ ประโยค การเขียนย่อหน้า การลำดับความ การขยายความ การจัดหมวดหมู่ การทำโครงเรื่อง โวหาร ส่วนวน ท่วงทำนองเขียน และเป็นการเขียนเรียงความ การเขียนบทความ การเขียนรายงานต่าง ๆ ในบทสุดท้ายกล่าวถึงการเขียนที่ไม่เป็นแบบแผน เช่น การเขียนแนะนำหนังสือ การเขียนเรื่องสั้น เป็นต้น

งานวิจัยและตำราต่างประเทศ

ในปี ค.ศ. 1942 ในสหรัฐอเมริกา The United States Armed Forces Institute ได้ริเริ่มโครงการ The Intensive Language Program ขึ้น โดยได้รับความร่วมมือจาก American Council of Learned Society, Mary R Haas เป็นผู้ศึกษาค้นคว้าภาษาไทยตามโครงการนี้ และได้เขียนตำราเรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองขึ้นหลายเล่มด้วยกัน คือ "Spoken Thai"¹⁶ ซึ่ง Haas เขียนร่วมกับ Henry R. Subhanka โดยความสนับสนุนของ Linguistic Society of America หนังสือเล่มนี้เป็นการสอนพูดในสถานการณ์จำลองต่าง ๆ เล่มที่สองคือ "Thai Reader"¹⁷ หนังสือเล่มนี้ Haas รวบรวมเรื่องสั้น ๆ ซึ่งเป็นความรู้อันต่าง ๆ เกี่ยวกับประเทศไทย เล่มที่สามคือ "Thai Vocabulary"¹⁸ ซึ่งเป็นหนังสือที่มุ่งศึกษาศัพท์ภาษาไทยโดยเฉพาะ และเล่มสุดท้ายคือ "The Thai System of Writing"¹⁹ ในหนังสือเล่มนี้ Haas ได้กล่าวถึงพยัญชนะ สระ เสียงวรรณยุกต์ รูปวรรณยุกต์ คำ ตัวเลข และเครื่องหมายต่าง ๆ ในภาษาไทยโดยเน้นที่จะศึกษาในการอ่านออกเสียงตามเสียงวรรณยุกต์ และการเขียนภาษาไทย

¹⁶ Mary R. Haas, Spoken Thai (Washington D.C. 1945).

¹⁷ Mary R. Haas, Thai Reader (Washington D.C. 1954).

¹⁸ Mary R. Haas, Thai Vocabulary (Washington D.C. 1955).

¹⁹ Mary R. Haas, The Thai System of Writing (Washington D.C.

ต่อมาในปี ค.ศ.1955 Lanyon-Orgill, Peter A²⁰ ได้เขียนหนังสือ " An Introduction of the Thai (Siamece) Language for European Students" หนังสือเล่มนี้มีสามตอน ตอนแรกกล่าวถึงประวัติของภาษาไทยและภาษาตระกูลใกล้เคียง เช่น ภาษามอญ เขมร ตอนที่สองกล่าวถึงตัวอักษรและการออกเสียง และตอนสุดท้ายเป็นเรื่องของ ไวยากรณ์ในภาษาไทย

ในปีต่อไป Stuart Campbell และ Chuan Shaweevongs²¹ ได้เขียนหนังสือ " The Fundamentals of the Thai Language" และได้พิมพ์ครั้งที่ 5 ในปี ค.ศ. 1970 มีเนื้อหาประกอบด้วยบทไวยากรณ์ บทสนทนา และเรียงความสั้น ๆ มีความยาวไม่เกิน หนึ่งหน้ากระดาษ บทเรียนแต่ละบทส่วนใหญ่ กล่าวถึงไวยากรณ์ขั้นพื้นฐาน เช่น พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ กาลเวลา เป็นต้น และบทสนทนา ในบทสนทนานี้มักจะกล่าวถึงการประมวลศัพท์การใช้คำและตัวอย่างของประโยค ในส่วนหลังของหนังสือเล่มนี้มีบทความสั้น ๆ ความยาวไม่เกิน หนึ่งหน้ากระดาษ เลือกคำยากจากบทความนั้นมาเรียงไว้โดยบทความและแปลความหมายของศัพท์เป็นภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ยังมีประมวลศัพท์ไว้จำนวนหนึ่งในตอนท้ายเล่มด้วย

ในปี ค.ศ. 1959 Allison, Gordon H.²² ได้เขียนหนังสือ " Modern Thai" ขึ้น เพื่อให้ผู้สนใจภาษาไทยได้ศึกษากฎเกณฑ์ต่าง ๆ ของภาษาไทย บทสนทนา การออกเสียง แบบฝึกหัดแปล และการเทียบศัพท์ นอกจากนี้ Allison ยังได้เขียนหนังสือเกี่ยวกับภาษาไทยไว้อีกสองเล่ม คือ " An Introduction to Thai Language " และ " Easy Thai"

²⁰ Peter A Lanyon-Orgill, An Introduction of the Thai (Siamece) Language for European Students, (Curlew Press Xii, 1955).

²¹ Stuart Compbell Chuan Shaweevongs, The Fundamentals of the Thai Language, (Bangkok : Thai-Australia Co. Ltd., 1970).

²² Gordon H. Allison, Modern Thai, (Bangkok, 1959).

ในปี ค.ศ. 1962 Edward M. Authong²³ ได้เขียนหนังสือเล่มหนึ่งชื่อ "A Programmed Course in Reading Thai Syllables" มีเนื้อหากล่าวถึงวิธีการอ่านออกเสียงคำต่าง ๆ ตามเสียงวรรณยุกต์ให้ออกต้อง โดยนำพยัญชนะชนิดต่าง ๆ มาประสมกับสระตัวต่าง ๆ และเขียนคำแต่ละคำเป็นภาษาไทย แต่แนะนำวิธีการอ่านคำเหล่านี้ โดยใช้เครื่องหมาย Phonetics

ต่อมาในปี ค.ศ. 1964 Richard B. Noss²⁴ ได้เขียนหนังสือ "Thai Reference Grammar" ขึ้น เพื่อศึกษาปรากฏลักษณะโครงสร้างของภาษาพูดของภาษาไทยแบบมาตรฐาน ภาษาทางการของไทย และเพื่อศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับภาษาไทย โดยแยกเป็นประเภทต่าง ๆ หนังสือเล่มนี้มีเนื้อหากล่าวถึงวิธีการใช้เครื่องหมาย Phonetics ในภาษาไทย พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ การใช้คำสำคัญ ๆ และประโยคง่าย ๆ โดยประกอบคำอธิบายทางไวยากรณ์

ในปี ค.ศ. 1965 Choi Chang Sung²⁵ ได้เขียนหนังสือ "Thai Grammar" ขึ้น เพื่อใช้สอนนักศึกษาเกาหลีในแผนกภาษาไทยซึ่งเพิ่งตั้งใน Hankuk University of Foreign Studies มีเนื้อหากล่าวถึงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ การใช้เครื่องหมายต่าง ๆ ในภาษาไทย คำ และแบบประโยคง่าย ๆ ในภาษาไทย

²⁴Richard B. Noss, Thai Reference Grammar, (Washington D.C. : Foreign Service Institute, 1964).

²⁵Choi Chang Sung, Thai Grammar, (Seoul : Hankok University of Foreign Studies, 1965).

ในปี ค.ศ. 1967 J. Marvin Brown ²⁶ ซึ่งเป็นผู้อำนวยการสถานสอน A.U.A. ในเมืองไทย ได้เขียนหนังสือ " A.U.A. Language Center Thai Course Book I " และได้พิมพ์เป็นครั้งที่ 5 ในปี ค.ศ. 1975 หนังสือเล่มนี้มีการเรียงลำดับ ศัพท์ ไวยากรณ์ เสียง และการเขียนตามลำดับ มีการฝึกออกเสียงสระและระดับเสียงสูงต่ำเพียงพอที่จะทำให้ผู้เรียน สื่อสารได้ หนังสือเล่มนี้มีเนื้อหาเน้นในด้านการพูดมากกว่าการเขียน และเน้นในด้านการสอน ศัพท์เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน และสิ่งแวดลอมที่จะเป็นประโยชน์แก่ผู้เรียนมาก

ต่อมาในปี ค.ศ. 1968 J. Marvin Brown ได้เขียนหนังสือ " A.U.A. Language Center Thai Course Book II " ²⁷ ซึ่งได้พิมพ์เป็นครั้งที่ 4 ในปี ค.ศ. 1974 และ ในปี ค.ศ. 1969 ได้เขียนหนังสืออีกเล่มหนึ่งชื่อ " A.U.A. Language Center Thai Course Book III " ²⁸ ซึ่งได้พิมพ์เป็นครั้งที่ 2 ในปี ค.ศ. 1972 หนังสือทั้งสองเล่มนี้มีการเรียง เนื้อหาเหมือนกับ Thai Course Book I แต่เนื้อหาของ Book II ค่อนข้างยากกว่า Book I และ Book III ยากกว่า Book II อีกตามลำดับ

ในปี ค.ศ. 1968 Edward M. Anthony, Deborah P. French และ Udom Waratama Sikkhadit ²⁹ ได้เขียนหนังสือ " Foundation of Thai Part I

²⁶ J. Marvin Brown, A.U.A. Language Center Thai Course Book I, (5th ed. : A.U.A. Language Center, 1975).

²⁷ J. Marvin Brown, A.U.A. Language Center Thai Course Book II, (4th ed. : A.U.A. Language Center, 1974).

²⁸ J. Marvin Brown, A.U.A. Language Center Thai Course Book II, (2nd ed. : A.U.A. Language Center, 1972).

²⁹ Edward M. Anthony, Deborah P. French and Udom Wartana Sikkhadit, Foundation of Thai Part I and Part II, (4th ed. : The University of Michigan, 1973).

และ Part II " ขึ้น และโคลัมภ์เป็นครั้งที่ 4 ในปี ค.ศ. 1973 หนังสือเล่มนี้ประกอบด้วย เนื้อหาทั้งหมด 25 บท ตั้งแต่บทที่ 1 ถึงบทที่ 7 นั้น แต่ละบทก็กล่าวถึงการออกเสียง ศัพท์ และไวยากรณ์ โดยใช้ภาษาอังกฤษ และเครื่องหมาย phonetics ล้วน ส่วนตั้งแต่ บทที่ 8 ถึงบทสุดท้ายนั้น แต่ละบทก็กล่าวถึงการออกเสียง ศัพท์ และไวยากรณ์ เช่นเดียวกัน แต่ตัวอย่างของคำที่ยกมานั้นเขียนเป็นภาษาไทย นอกจากนี้ยังเอาข้อความซึ่งเป็นภาษาไทยมา เรียบเรียงไว้ในตอนท้ายเล่มด้วย

ในปี ค.ศ. 1969 Choi Chang Sung³⁰ ได้เขียน "ตำราค้นคว้าภาษาไทย" สำหรับนักศึกษาเกาหลีในแผนกภาษาไทยของ Hankuk University of Foreign Studies โดยศึกษาเกี่ยวกับพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ การใช้ตัวเลข คำ ชนิดของคำใน ภาษาไทย โดยเน้นที่จะศึกษาในรูปประโยค และศึกษาเกี่ยวกับเนื้อเรื่องสั้น ๆ มีความยาวไม่ เกิน 1 หน้ากระดาษ เป็นเรื่องของสัตว์ บ้าน หรือเรื่องจากนิทานอีสป และเรื่องอื่น ๆ ที่ เกี่ยวกับเมืองไทย ในตอนท้ายผู้เขียนได้รวบรวมศัพท์ยากบางคำไว้อีกด้วย

ในปี ค.ศ. 1970 Lee Kyo Choong³¹ ได้เขียนหนังสือ "ไวยากรณ์ภาษาไทยขั้นพื้นฐาน" สำหรับนักศึกษาเกาหลี โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และ คำ โดยเน้นในด้านการอ่านออกเสียงพยัญชนะ และสระ ให้ถูกต้องตามเสียงวรรณยุกต์ มี แบบฝึกหัดไว้เกือบทุกบทเรียน เพื่อจะให้นักศึกษาฝึกอ่านภาษาไทย และแปลภาษาเกาหลีเป็น ภาษาไทย หรือแปลภาษาไทยเป็นภาษาเกาหลี ซึ่งเป็นประโยคสั้น ๆ

³⁰ Choi Chang Sung, ตำราค้นคว้าภาษาไทย, (Seoul : Hankuk University of Foreign Studies, 1969).

³¹ Lee Kyo Choong, ไวยากรณ์ภาษาไทยขั้นพื้นฐาน, (Seoul : Hankuk University of Foreign Studies, 1970).

ต่อมาในปี ค.ศ. 1973 Choi Chang Sung³² ได้เขียนตำราชื่อ "ตำราการ
 แต่งประโยคภาษาไทย" ขึ้น มีเนื้อหากล่าวถึงองค์ประกอบของประโยค คือภาคประธานและภาค
 แสดง แบบประโยคต่าง ๆ เช่น ประโยคบอกเล่า ประโยคปฏิเสธ ประโยคคำถาม ประโยค
 คำสั่ง และประโยคอุทาน และให้รายละเอียดเกี่ยวกับเอกรรพประโยค อเนกรรพประโยค
 และสังกรประโยค เนื้อหาส่วนใหญ่เน้นให้พุ่มากกว่าการเขียน และเน้นให้ฝึกการใช้คำเชื่อม
 (ทั้งคำบุพบทและคำสันธาน) มากที่สุด ผู้เขียนคงมุ่งที่จะให้ผู้เรียนนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน
 นั้นเอง

และในปีเดียวกันนี้ Choi Chang Sung³³ ได้เขียนตำราขึ้นอีกเล่มหนึ่งชื่อ
 "ตำราไวยากรณ์ไทย" มีเนื้อหากล่าวถึง พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ชนิดของคำ โครงสร้างของ
 ประโยค และแบบประโยคชนิดต่าง ๆ เนื้อหาส่วนใหญ่เน้นในด้านการอ่านออกเสียงคำตาม
 เสียงวรรณยุกต์ให้ถูกต้อง การใช้คำลักษณนาม และการใช้คำเชื่อมให้ถูกต้อง

ในปี ค.ศ. 1974 Adrian S. Palmer³⁴ ได้เขียนหนังสือ "A.U.A.
 Language Center Thai Course Dialog Book A" หนังสือเล่มนี้มีเนื้อหาประกอบ
 ควบบทสนทนา 74 บท พร้อมกับคำแปลและคำอธิบายเป็นภาษาอังกฤษ แต่ละบทมีคำอ่านบท
 สนทนาโดยใช้เครื่องหมาย Phonetics ควบ

³² Choi Chang Sung, ตำราการแต่งประโยคภาษาไทย, (Seoul :
 Hankuk University of Foreign Studies, 1973).

³³ Choi Chang Sung, ตำราไวยากรณ์ไทย, (Seoul : Se-il Publishing
 Co., 1973).

³⁴ Adrian S. Palmer, A.U.A. Language Center Thai Course Dialog
 Book A, (A.U.A. Language Center, 1974).

ต่อมาในปี ค.ศ. 1976 J. Marvin Brown³⁵ ได้เขียนหนังสืออีกเล่มหนึ่งชื่อ "A.U.A. Language Center Thai Course Writing" โดยศึกษาเกี่ยวกับการเขียนพยัญชนะ สระ คำ โดยเน้นที่จะศึกษาการเขียนอักษรไทยในกฎวิธีการ

ในปี ค.ศ. 1961 Walter Loban, Margaret Ryan และ James R. Squire³⁶ กล่าวถึงแนวทางการเขียนว่า เพื่อเขียนอย่างแจ่มแจ้ง นักศึกษาคงคิดอย่างแจ่มแจ้ง เพื่อเขียนอย่างสมบูรณ์ นักศึกษาคงคิดสมบูรณ์ เพื่อเขียนควยกำลังหรือจินตนาการ ก็คงคิดควยกำลังหรือจินตนาการ คิด.... เขียน.... เขียน.... คิด.... กระบวนการเหล่านี้ไม่สามารถจะแยกกันได้ และแล้วกล่าวถึงความหมายของคำว่า "จินตนาการ" สรุปได้ดังนี้ "จินตนาการ เป็นลักษณะการคิดอย่างหนึ่งที่ทำให้เกิดความซาบซึ้ง และมีที่จะเป็นที่เข้าใจสืบสนว่า เป็นเรื่องของความเพ้อฝันเหลือเชื่อเกินความจริง จินตนาการเป็นการกระทำของจิตใจ (mental Activity) ที่ทำให้มองเห็นภาพ เกิดความรู้สึกนึกคิด ความจำ ความระลึกได้ และเกิดความรู้สึกนึกคิดซึ่งภายในจิตใจ ผู้สร้างจินตนาการจะนำภาพที่ตนมองเห็นและความรู้สึกที่ลึกซึ้งเหล่านี้มารวมรวมให้เป็นความคิดใหม่ ทำให้เกิดความสัมพันธ์ในลักษณะที่น่าพิงพอใจและมีคุณค่า"

ในปี ค.ศ. 1955 P. Gurray³⁷ กล่าวว่า การเลือกหัวข้อเรื่องในการสอนเรียงความนั้น เป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งที่จะช่วยให้นักเรียนเขียนเรียงความได้ถูกต้อง ผู้เรียนจำเป็นต้องเลือกเรื่องราวที่เป็นประสบการณ์ตรงของผู้เรียนเอง หัวข้อเรื่องที่ครูเลือกมาให้

³⁵ J. Marvin Brown, A.U.A. Language Center Thai Course Writing, (A.U.A. Language Center, 1976).

³⁶ Walter Loban, Margaret Ryan, James R. Squire, Teaching Language and Literature (New York : Harcourt, Brace & World, Inc., 1961), P. 485, F. 118.

³⁷ P. Gurray, Teaching English as a Foreign Language (London : Longmans Green and Co., 1955), p. 139.

นักเรียนเขียน การจะมีลักษณะเฉพาะเป็นนามธรรมและสมจริง

ในปี ค.ศ. 1957 Dawson, Zollinger และ Elwell³⁸ ได้กล่าวถึงลำดับขั้นพัฒนาการเรียนรู้ การเขียน ซึ่งสรุปได้ดังนี้

ขั้นที่ 1 เป็นขั้นสะสมประสบการณ์ และมีนิสัยกล้าแสดงความคิดเห็นในขั้นนี้ ครูผู้สอนจะกระทำ คือ

ครูควรหาโอกาสให้เด็กแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องที่เขาคุ้นเคย และสนใจ กระตุ้นให้เด็กแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องนั้น ๆ โดยการอภิปรายหรือตั้งปัญหา และส่งเสริมกำลังใจให้กล้าแสดงออกด้วยตนเอง

ขั้นที่ 2 ประมวลแนวความคิดของตนเองได้

ขั้นที่ 3 สามารถเขียนได้โดยอิสระ

ขั้นที่ 4 เพิ่มพูนประสบการณ์ในการเขียนให้มากยิ่งขึ้น เป็นขั้นที่ครูต้องรวบรวมกิจกรรม เพื่อส่งเสริมการเขียนให้เด็กได้ฝึกฝนและประสบความสำเร็จตามความสามารถของแต่ละคน

ในปี ค.ศ. 1961 Billows³⁹ ได้กล่าวถึงหลักพื้นฐานในการสอนเรียงความสรุปได้คือ

1. ฝึกให้เด็กกล้าแสดงออกก่อน หมายถึงแสดงความคิดเห็น การพูด การเล่า และการเขียนตามลำดับ

2. ครูต้องเข้าใจเด็กทุกคน และพยายามส่งเสริมสนับสนุนให้เขาเข้าใจตัวเอง เช่น เขาเองก็มีส่วนดีในการที่เขาได้แสดงความคิดเห็น ความรู้สึกต่อสิ่งที่เขาเล่า สิ่งที่เขา

³⁸ Mildred A. Dawson, Marian Zollinger และ Ardell Elwell, Guiding Language Learning, (New York : Hartcourt, Brace & World Inc., 1957), pp 258-266.

³⁹ F.L. Billows, The Techniques of Language Teaching, (London : Longman Green and Co. Ltd., 1961). p 182.

เขียนออกมา และรู้ว่าเขาควรแก้ไขปรับปรุงตัวเองอย่างไร

3. เมื่อครูรู้ว่าเด็กพร้อมมีความจำเป็น หรือต้องการอยากจะทำเขียนให้รีบจัด
ประสบการณ์ จัดกิจกรรมหรือสอนเด็กทันที

4. ครูต้องใจเย็น อย่าเข้มงวดให้เขาเขียนออกมาในลักษณะเป็นแบบพิมพ์อย่างเดียว
ให้เด็กเป็นตัวเขาเอง มีศิลปะเป็นแบบของตนเองบ้าง

ในปี ค.ศ. 1963 Fe R. Daccanay⁴⁰ ได้แนะนำแบบฝึกหัด ทักษะการเขียนประโยค
และการเขียนย่อหน้าหนึ่งไว้ดังนี้

1. แบบไหลลื่น
2. แบบให้นักเรียนเลือกคำจากที่กำหนดให้มาเติมลงในช่องว่าง
3. แบบจับคู่ โดยจับคู่ข้อความ 2 ข้อความให้เรียงต่อกันเป็นเนื้อเรื่องเดียวกัน
4. แบบเติมข้อความให้สมบูรณ์
5. แบบฝึกแบบสร้างคือ ให้ประโยคมาแล้วให้นำคำในวงเล็บท้ายประโยคมาใส่ลงใน
ตำแหน่งที่ถูกต้องในประโยคเดิม
6. เขียนตามคำบอก
7. ถามและตอบคำถาม
8. ให้สร้างประโยคจากคำหรือเนื้อเรื่องที่กำหนดให้
9. ทำแบบฝึกหัดเกี่ยวกับการเขียนย่อหน้าหนึ่ง
10. ให้เขียนเรียงความแบบเสรี

⁴⁰ Fe R. Daccanay, Techniques and Procedures in Second Language Teaching, (Duczon City : Phoenix Publishing House, 1963), pp 306-385.

ต่อมาในปี ค.ศ. 1964 Finocchiaro Mary⁴¹ ได้เสนอแบบฝึกหัดชนิดต่าง ๆ ในการฝึกทักษะการเขียนไว้ดังต่อไปนี้ คือ

1. เชื่อมประโยคต่าง ๆ โดยใช้คำเชื่อม
2. เปลี่ยนแปลงประโยค เช่น จากประโยคบอกเล่าเป็นประโยคคำถาม
3. แต่งประโยคต่อให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์ แล้วขยายความต่อเป็นย่อหน้าหนึ่ง
4. เขียนข้อความย่อหน้าหนึ่งจากบทสนทนา หรือเขียนบทสนทนาจากข้อความย่อหน้า

หนึ่ง

5. ตรวจสอบที่ผิดในข้อความย่อหน้าหนึ่งที่กำหนดให้
6. เขียนคำอธิบายหรือรายละเอียดจากประโยคที่กำหนดให้
7. โท่อดความในข้อความย่อหน้าหนึ่ง
8. ให้เขียนโครงร่างของข้อความย่อหน้าหนึ่ง

ในปี ค.ศ. 1970 Frank Chaplen⁴² ได้เสนอเทคนิคการสอนเขียนข้อความย่อหน้าหนึ่ง พร้อมทั้งให้แบบฝึกหัดในการเขียน โดยแบ่งการดำเนินการสอนออกเป็น 2 ตอน คือ

1. ศึกษาลักษณะที่จำเป็นในการเขียนข้อความย่อหน้าหนึ่งที่ดี โดยมีการอธิบายและยกตัวอย่างประกอบ แล้วให้ทำแบบฝึกหัด เช่น

- 1.1 ให้หาใจความสำคัญของข้อความย่อหน้าหนึ่งที่กำหนดให้เมื่อพบแล้ว ให้พิจารณาประโยคต่าง ๆ ที่มาขยายใจความสำคัญนั้นสัมพันธ์กันหรือไม่ ถ้าไม่สัมพันธ์กับใจความสำคัญ ก็ให้ยกประโยคนั้นออกมา

⁴¹ Finocchiaro Mary, English as a Second Language : From Theory to Practice, (New York : Simon and Schuster, Inc., 1964), pp 76-78.

⁴² Frank Chaplen, Paragraph Writing, (London : Oxford University Press, 1970).

- 1.2 ให้หาประโยคที่มีใจความสำคัญ แล้วขีดเส้นใต้
- 1.3 ให้คัดลึนว่าประโยคที่มีใจความสำคัญประโยคใดที่ชัดเจน และสะดวกในการเขียนข้อความย่อหน้าหนึ่งเกี่ยวกับเรื่องนั้น
- 1.4 ให้หาประโยคที่มาสนับสนุนประโยคที่มีใจความสำคัญประโยคแรกและประโยคหลัง
- 1.5 ให้เขียนโครงเรื่องของข้อความย่อหน้าหนึ่งที่ให้อ่าน
2. ให้นักเรียนเขียนข้อความย่อหน้าหนึ่ง ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ
 - 2.1 ข้อความย่อหน้าหนึ่งคว่ำอย่างมีไว้ให้นักเรียนอ่านเพื่อศึกษาวิธีการเขียนและให้มีเนื้อเรื่องที่จะเขียน
 - 2.2 โครงสร้างไวยากรณ์ และการใช้ มีคำอธิบายและแบบฝึกหัดให้เฉพาะเรื่อง
 - 2.3 คำสั่งที่ชัดเจนให้เขียนโดยมีคำถามแนะไว้

ต่อมาในปี ค.ศ. 1971 Putz⁴³ ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาวิธีสอนเรียงความสองแบบ คือ วิธีสอนเรียงความแบบไม่มีคำแนะนำ (Non - Directive Method) จะทำให้ความสามารถในการเขียนเรียงความสูงขึ้นกว่าสอนวิธีสอนแบบเก่า (Traditional Method) คือครูเป็นผู้เลือกหัวข้อเรื่อง คำเนิการสอนไปตามลำดับชั้นในแบบเรียนและตรวจงานเขียนของนักเรียนเองหรือไม่ ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการเขียนเรียงความของนักเรียนทั้งสองกลุ่ม ไม่แตกต่างกัน แต่นักเรียนชอบวิธีสอนแบบไม่มีคำแนะนำมากกว่า

งานวิจัยและตำราที่เกี่ยวข้องกับการสอนการเขียนภาษาไทยแก่ชาวต่างประเทศที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ สรุปแล้วได้ให้แนวคิดและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการสอนการเขียนเป็นหลายแนวทาง ถ้าหากผู้สอนเลือกนำเอาสิ่งที่ศึกษาไปทดลองปฏิบัติ ก็อาจจะช่วยให้การสอนการเขียนมี

⁴³ Joan M. Putz, "The Effectiveness of Non-Directive Teaching as a Method of Improving the Writing Ability of College Freshman," Research in Education, (6 : July 1971), p 100.

ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และอำนวยความสะดวกให้แก่ทั้งผู้สอนและผู้เรียนด้วย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย